

ÀUDIOS BÀSIC 3

1. La Sandra parla en català amb la seva veïna

ÀUDIO 75

Tres amics es troben a l'Escola Oficial d'Idiomes

CATERINA: Ferran! Què hi fas aquí?
 FERRAN: Hola, Caterina. Com estàs?
 CATERINA: Bé. Estudies algun idioma?
 FERRAN: Sí, vinc a classe de francès.
 CATERINA: Que estudies francès?
 FERRAN: Sí, la meva empresa ara exporta a França i el necessito.
 CATERINA: Doncs jo estudio anglès.
 FERRAN: Quin curs fas?
 CATERINA: Ja faig tercer. És que la meva filla viu a Liverpool i de tant en tant hi vaig.
 FERRAN: Quina sort! Mira, ja ve la meva dona.
 CATERINA: Hola, Eulàlia. Com estàs?
 EULÀLIA: Quina sorpresa! Com va això?
 CATERINA: Bé, ja ho veus, estudiant idiomes. Què estudies tu?
 EULÀLIA: He començat àrab!
 CATERINA: Àrab!
 EULÀLIA: Sí, tinc molts alumnes marroquins i em fa il·lusió aprendre'l.

ÀUDIO 76

L'Institut d'Estadística de Catalunya fa una enquesta d'usos lingüístics

ENQUESTADOR: Bon dia, que li puc fer una enquesta?
 SENYORA: D'acord, si no és gaire estona.
 ENQUESTADOR: Doncs comencem. En quina llengua vol que li faci l'enquesta?
 SENYORA: En català.
 ENQUESTADOR: Em pot dir la seva edat?
 SENYORA: 58 anys.
 ENQUESTADOR: Lloc de naixement?
 SENYORA: Madrid.
 ENQUESTADOR: Quina és la llengua que considera pròpia?
 SENYORA: El castellà.
 ENQUESTADOR: Al llarg de la setmana, en quina llengua ha parlat amb més freqüència: a la feina, a casa, amb els amics?
 SENYORA: A la feina i amb els amics sempre parlo en català; i a casa, amb el meu home, parlo castellà.
 ENQUESTADOR: Quan vostè s'adreça a un desconegut, en quin idioma inicia la conversa?
 SENYORA: En català.
 ENQUESTADOR: Doncs ja estem. Moltes gràcies.
 SENYORA: De res. Passi-ho bé.

ÀUDIO 77

Si us plau, parla'm en català

(SENSE TRANSCRIPCIÓ)

2. El Jesús és amant de la bona cuina

ÀUDIO 78

El Jesús i la seva germana van a dinar a un restaurant

JESÚS: De primer, no sé si demanar l'escalivada o l'esqueixada.
 GERMANA: Jo crec que demanaré la sopa de peix, però no sé si hi posen musclos. És que no m'agraden gens.
 JESÚS: Ja ho sé. Recordo que la mama te'n feia menjar i t'ho passaves molt malament.
 GERMANA: No m'hi facis pensar.
 CAMBRER: Bon dia, ja s'han decidit?
 JESÚS: Sí, jo agafaré l'escalivada.
 GERMANA: La sopa de peix porta musclos?
 CAMBRER: Sí que en porta.
 GERMANA: Doncs així agafaré l'esqueixada i podem compartir els dos primers.
 CAMBRER: I de segon?
 JESÚS: Un arròs negre per a dos.
 GERMANA: Però els musclos te'ls menges tu.
 JESÚS: Cap problema!

ÀUDIO 79

El Jesús encarrega la taula per al sopar

MAÏTRE: Restaurant Mas Pau, bon dia.
 JESÚS: Hola, bon dia. Voldria reservar una taula.
 MAÏTRE: Quants seran?
 JESÚS: 14.
 MAÏTRE: Molt bé, a quin nom?
 JESÚS: Garatge Vendrell. Escolti, de primer voldríem una mica de pica-pica.
 MAÏTRE: Els aniria bé torrades i un assortiment d'embotits?
 JESÚS: És que tenim dos nois marroquins, hauríem de fer alguna cosa més.
 MAÏTRE: Què els sembla si hi afegim anxoves, cloïsses i gambes salades?
 JESÚS: Òndia! El nostre cap és al·lèrgic al marisc. I alguna cosa una mica més lleugera?
 MAÏTRE: Doncs deixem les anxoves i en comptes del marisc hi posem croquetes i una bona amanida?
 JESÚS: Sí, molt bona idea.
 MAÏTRE: Doncs ja ho tinc tot apuntat. I de segon, què voldran?
 JESÚS: El segon i les postres, ja ens ho triarem. Gràcies.
 MAÏTRE: D'acord.
 JESÚS: Adeu.
 MAÏTRE: Adeu, bon dia.

ÀUDIO 80

La secció de cuina d'un programa de ràdio Viladepau

LOCUTOR: Avui parlarem de les olives amb l'Enriqueta Avellaneda. Bon dia, Enriqueta.

ENRIQUETA: Hola, bon dia a tothom.

LOCUTOR: Enriqueta, com podem conservar les olives?

ENRIQUETA: És molt senzill: heu de posar les olives en una galleda amb aigua, que no sigui de l'aixeta.

LOCUTOR: Durant quant de temps?

ENRIQUETA: Un mes. I cada tres o quatre dies els heu de canviar l'aigua sense tocar-les amb les mans.

LOCUTOR: I al cap d'un mes, què hem de fer?

ENRIQUETA: Heu de posar les olives en un recipient de vidre o de fang amb aigua neta.

LOCUTOR: I hi afegim les herbes aromàtiques?

ENRIQUETA: Exactament, hi heu d'afegir la farigola i el llover, sal i alls sense pelar.

LOCUTOR: Quant de temps hi han d'estar?

ENRIQUETA: Un mes i mig. I ja ens les podem menjar.

LOCUTOR: Molt bé, Enriqueta, moltes gràcies!

ENRIQUETA: Gràcies a vosaltres per convidar-me.

3. La Lídia ha tingut un mal dia

ÀUDIO 81

Al cap de poca estona ha entrat un noi jove, en Dídac

INFERMERA: Bon dia. Què et passa?

NOI: He caigut anant en moto. No sé què ha passat, però he relliscat i he caigut.

INFERMERA: Anaves molt de pressa?

NOI: No, era just quan arrencava en un semàfor. Però la moto m'ha caigut a sobre i m'he fet mal a la cama esquerra.

INFERMERA: T'has pogut aixecar tu sol?

NOI: M'han ajudat i m'he pogut aixecar. Però al principi em semblava que no podia moure la cama.

INFERMERA: Pots caminar?

NOI: Sí, però em fa molt de mal el genoll.

INFERMERA: On et fa mal? Aquí?

NOI: Sí, sí. Ai! Aquí.

INFERMERA: D'acord, espera't en aquesta sala i de seguida et visitarà el metge.

ÀUDIO 82

Avanç informatiu

LOCUTOR: Els bombers han treballat tota la tarda per apagar un incendi en una fàbrica de llums i fluorescents del polígon industrial de Cardedeu.

LOCUTORA: Les fortes pluges han provocat un retard de dues hores en tots els vols a l'aeroport del Prat.

LOCUTOR: Un vaixell ha naufragat davant les costes gallegues. Els equips de salvament han pogut rescatar amb vida tota la tripulació.

LOCUTOR: Han caigut més de 100 litres per metre quadrat en diverses poblacions de Catalunya en les darreres 24 hores.

ÀUDIO 83

Un nen torna de l'escola

FILL: Mare, què hi fa el camió de bombers parat aquí davant?

MARE: Quina tarda! L'Alfons, el veí del 3r, s'ha quedat tancat a l'ascensor.

FILL: Oh! I què ha fet?

MARE: Quan ha vist que no podia obrir la porta ha tocat l'alarma.

FILL: I l'heu sentida?

MARE: Sí, els veïns han sortit. Ell estava molt nerviós i l'Empar, des de fora, hi ha parlat i l'ha calmat.

FILL: I de seguida han vingut els bombers?

MARE: Primer el marit de l'Empar ha intentat obrir la porta, però no ha pogut. I després hem trucat als bombers.

FILL: I què han fet?

MARE: Han vingut de seguida i l'han tret en un moment.

FILL: Jo, de gran, vull ser bomber i salvar la gent. Mare, podem baixar i demanar als bombers si em deixen pujar al camió?

4. En Rachid vol anar un dia al Camp Nou

ÀUDIO 84

Al club de lectura proposen el proper llibre

HOME: Quin llibre voleu llegir el proper mes?

DONA: Podríem llegir una biografia. No n'hem llegida cap.

NOI: Però vam llegir un llibre de memòries no fa gaire.

HOME: Tens raó. Llegim una novel·la històrica?

NOI: Uf! Una novel·la històrica? Són molt feixugues.

DONA: A mi m'agradaria una novel·la romàntica.

NOI: Vols dir?

HOME: Ja ho sé: no hem llegit mai cap llibre de ciència-ficció.

DONA: És clar, s'ha de llegir una mica de tot.

HOME: Va, provem-ho. Quins títols coneixeu?

NOI: En tinc un a la punta de la llengua i ara no el recordo.

ÀUDIO 85

S'acosta Carnaval

HOME: Aquest any us disfressareu de pallasos?

DONA: Sí, serà molt divertit.

HOME: I com serà el vestit?

DONA: Portarem un barret, una armilla amb dos botons i una corbata molt llarga.

HOME: Vols dir que els pallasos porten corbata? Jo diria que porten llaç.

DONA: La corbata és més còmoda. Portarem pantalons de quadres... Ah, i unes sabates molt grosses.

HOME: I a les mans?

DONA: Portarem uns guants negres i un paraigua a la mà dreta.

HOME: Us maquillareu?

DONA: Ens pintarem el contorn dels ulls i dels llavis de color blanc.

HOME: Mmm... quedareu molt bé.

DONA: És clar que sí!

ÀUDIO 86

Butlletí de notícies En directe

LOCUTOR: S'ha inaugurat una pista d'esquí adaptada per a la gent amb mobilitat reduïda. En directe, des de la Molina, Georgina Gibert.

GEORGINA: Bona tarda.

LOCUTOR: Com és aquesta pista d'esquí adaptada?

GEORGINA: La nova pista disposa d'un remuntador especial i zones d'aparcament per a persones amb mobilitat reduïda.

LOCUTOR: Gràcies, Georgina. I a Girona l'Ajuntament i l'ONCE han signat un acord perquè les persones invicients puguin accedir als itineraris de les ribes del riu Ter. En directe, Narcís Grau.

NARCÍS: Bona tarda. Així és, l'Ajuntament de Girona i l'ONCE han signat un acord i els cartells d'aquest recorregut seran en braille. Al llarg del recorregut també trobaran plànols en relleu.

5. Demà plourà**ÀUDIO 87**

Vivim en un país de contrastos

HOME: Aquesta matinada ja ha nevat al port de la Bonai-gua.

NOI: Quin fred!

HOME: I tant! La temperatura màxima ha estat de 2 graus negatius i la mínima, de 4.

DONA: És clar, és un port de muntanya a 2.200 metres.

NOI: Doncs al migdia, a Lleida estàvem a 23°.

DONA: Però segur que al vespre ha fet fred.

NOI: Sí, la temperatura ha baixat fins a 7°.

DONA: A Tarragona, com que tenim el mar no hi ha tant de contrast.

NOI: Què vols dir?

DONA: Nosaltres hem tingut una màxima de 21° i una mínima de 12°.

HOME: Vivim en un país de contrastos!

NOI: Ja ho pots ben dir.

ÀUDIO 88

Un home pregunta quin temps farà demà

HOME: Ja han dit quin temps farà demà?

DONA: Sí, ho acaben de dir.

HOME: Sempre arribo tard.

DONA: Han dit que demà farà una mica de tot.

HOME: Una mica de tot?

DONA: Al matí farà molt fred.

HOME: Així ja ens haurem d'abrigar?

DONA: Sí, diu que aquesta nit baixaran molt les temperatures.

HOME: Què hi farem...

DONA: Però al migdia farà sol i calor.

HOME: Ah.

DONA: I a la tarda, pluges generals!

HOME: Renoï! I al vespre nevarà?

DONA: No, però tornarà a fer fred com al matí!

ÀUDIO 89

Escoltem quin temps ha fet avui a Catalunya

DONA DEL TEMPS: Abans de fer la previsió farem un repàs al temps que hem tingut en les darreres hores.

Avui ha estat un dia molt variat arreu del territori català. Al Pirineu i a les comarques de Lleida, hi ha plogut tot el dia: xàfecs intermitents.

A la Catalunya central uns bancs de boira intensa no han deixat veure el sol.

En canvi, a tot el litoral català el dia ha estat assolellat i la temperatura, molt agradable.

6. Ens comprem un cotxe**ÀUDIO 90**

En Juli es vol comprar una furgoneta. Els seus amics li donen consells

DIANA: Jo tinc el model Exprés, que ens va molt bé perquè així ens cap al garatge de casa i, en canvi, és prou gros per poder-hi tragar la fruita de la botiga.

CARLES: I t'hi caben totes les caixes?

DIANA: Sí, quan la utilitzem per treballar pleguem els seients i els caps de setmana podem anar d'excursió amb els nens. Així tenen molt d'espai i poden gaudir del paisatge.

CARLES: Jo no la utilitzo amb la família perquè la meva furgoneta és comercial.

ANTONI: Ah, és clar, Carles. És que tu ets transportista i és diferent. Mira, Juli, a tu t'aniria bé un model com el meu. La meva, de fet, és com un turisme normal, però més espaiós. És un model més innovador i bonic: els llums són molt moderns i té una forma més estilitzada. No té tanta cabuda com les altres; però, per al que tu la vols, ja et servirà, home!

ÀUDIO 91

La Cinta demana un crèdit per comprar el cotxe

CINTA: Em vull comprar un cotxe. Què he de fer per demanar un crèdit?

DIRECTOR: És molt senzill. A veure, quant val el cotxe?

CINTA: 12.000 euros.

DIRECTOR: Doncs bé, hem de saber quant pot tornar en funció dels seus ingressos. Veu? Amb el que cobra, hauria de tornar 200 euros al mes, durant sis anys.

CINTA: 200 euros al mes? Sí, em sembla que els podria pagar.

DIRECTOR: Pensi que li fem unes condicions especials perquè té la nòmina domiciliada amb nosaltres.

CINTA: I quant trigaran a concedir-me el crèdit? Jo ja tinc el cotxe triat...

DIRECTOR: És molt ràpid! Quan tinguem tota la documentació necessitem un dia per estudiar-la i l'endemà ja podrà disposar dels diners.

CINTA: I quina documentació necessiten?

DIRECTOR: La declaració de la renda, l'escriptura del pis o de la casa... oi que en són propietaris?

CINTA: Sí, sí.

DIRECTOR: I la factura proforma del cotxe o el pressupost.

CINTA: I ja està?

DIRECTOR: Sí, els que no són propietaris necessiten l'aval d'algué que tingui una propietat. Però no és el seu cas.

CINTA: Ja ho entenc. Doncs bé, moltes gràcies.

7. La Julieta vol continuar estudiant

ÀUDIO 92

Un home i una dona parlen de les seves classes

HOME: Què, com et van les classes de català del Consorci?

DONA: Molt bé, ja faig l'Intermedi 3. M'agrada molt. Tot i que vaig molt enfeïnada, no em perdo ni una classe.

HOME: I com és que vas tan enfeïnada?

DONA: Home, és que als matins treballo a la fleca i a la tarda els dilluns i dimecres vaig a català, i aquest any, a més, m'he apuntat a un curs d'Internet.

HOME: D'Internet? I quan hi vas?

DONA: També hi vaig a la tarda, però els dimarts i dijous. Ja feia temps que volia saber com anava. Com que a casa els nois sempre en parlen...

HOME: I com et vas decidir?

DONA: És que vaig veure propaganda del Punt Òmnia i em vaig animar. I tu, no fas res?

HOME: No t'ho creuràs. Estic fent l'accés a la universitat per estudiar Psicologia.

DONA: Què dius ara! I això com es fa?

HOME: Doncs fas un curs que et prepara per fer una prova d'accés a la universitat. És per a totes aquelles persones que tenen més de 25 anys i no tenen el batxillerat.

DONA: I on es fa aquest curs?

HOME: Es pot fer en diversos llocs, però jo he preferit fer-lo aquí, a l'escola d'adults del poble; conec alguns professors i hi tinc confiança. La prova és d'aquí a dos mesos.

DONA: Doncs que tinguis sort!

ÀUDIO 93

La Raquel estudia

RAQUEL: Hola, Glòria! Passa, passa.

GLÒRIA: Hola, Raquel. Com estàs?

RAQUEL: Bé, i tu?

GLÒRIA: Bé, mira, et volia demanar si em podries fer un cangur.

RAQUEL: Ja saps que si puc, sí, dona.

GLÒRIA: Hauria de ser demà al matí, haig d'acompanyar el meu sogre al metge i no em puc endur la nena.

RAQUEL: Em sap greu, no podré; als matins faig un curs.

GLÒRIA: Ah, sí?

RAQUEL: Sí, faig un curs de geriatría. És que això dels cangurs em va bé, però vull buscar una feina més estable i amb seguretat social.

GLÒRIA: És clar, ja ho entenc. I el fas per aquí?

RAQUEL: Sí, al centre cívic. Vam començar a l'octubre i s'acaba al febrer. És cada dia de nou a una.

GLÒRIA: És d'aquests cursos subvencionats?

RAQUEL: Sí, és per a aturats de llarga durada. M'agrada perquè més endavant farem pràctiques i el curs és molt complet.

GLÒRIA: Tens molta voluntat. A mi em costaria posar-me a estudiar ara.

RAQUEL: Al principi a mi també em va costar molt perquè vaig deixar l'escola amb 16 anys i no havia tornat a estudiar. Però vaig agafant el ritme, i a més a més, en aquest curs la majoria estan en la mateixa situació que jo.

8. La Pilar té mal de coll

ÀUDIO 94

Una mare truca al pediatre

PEDIATRE: Sí, digueu.

MARE: Bona nit, soc la mare de la Xènia Morató.

PEDIATRE: Hola, bona nit. Què li passa?

MARE: Li truco perquè la Xènia té febre, ara està a 38 i està molt tapada. No sé si l'he de portar o si li puc donar algun medicament.

PEDIATRE: Vejam, quants dies fa que té febre?

MARE: Ahir al matí ja no la vaig portar a l'escola perquè tenia unes dècimes.

PEDIATRE: Es queixa d'alguna cosa concretament?

MARE: Té mal de coll i mal d'orella.

PEDIATRE: Té tos o mucositat?

MARE: Tus una mica i té uns mocs molt líquids.

PEDIATRE: D'acord, sembla normal. Miri, li pot donar anti-tèrmics un parell de dies més. Si d'aquí a dos dies encara té febre o es queixa molt, me la porta.

MARE: Moltes gràcies.

PEDIATRE: I no dubti a tornar a trucar si empitjora o veu res estrany.

MARE: Ho faré, gràcies.

PEDIATRE: Adeu, bona nit.

ÀUDIO 95

Un nen no vol anar a l'escola

NEN: Tinc molt de mal de cap.

PARE: I tens febre?

NEN: Tant se val, em trobo molt malament.

PARE: Posa't el termòmetre.

NEN: És que també tinc mal de panxa.

PARE: Mira, fill, has d'anar a l'escola, no fas cara de malalt.

NEN: Anar a l'escola? No, pare, impossible, ui, quin mal de cap.

PARE: A veure, on et fa mal?

NEN: Tinc unes punxades aquí, entre cella i cella.

PARE: A veure, de febre no en tens. I la panxa dius que també et fa mal?

NEN: Sí, sí, la panxa també.

PARE: Si tens mal de panxa et prepararé torrades amb sal i oli per a l'hora del pati.

NEN: I no pot ser amb fuet?

PARE: Fuet? Si tens mal de panxa!

NEN: Ai, ai!

PARE: Què tens, ara?

NEN: He tingut una punxada al cor i també m'he notat formigueig al braç dret.

PARE: Què dius, ara?

NEN: Estic convençut que he estat a punt de tenir un atac de cor.

PARE: Doncs això és molt greu. Mira, en comptes d'anar a l'escola anirem a Urgències.

NEN: A Urgències? Vols dir?

PARE: Sí, i potser trucaré a una ambulància perquè un avis d'atac de cor és molt greu, s'ha d'anar de pressa.

NEN: Pare, no truquis a l'ambulància. Ja m'ha passat tot. Ja em trobo bé.

PARE: Ah, sí? Oh, quina sort! Doncs espavila't perquè faràs tard a l'escola. No era avui que tenies examen de matemàtiques?

9. S'acaba el curs

ÀUDIO 96

La Pilar Canals explica a la Maria Puig com ha anat el dia

MARIA: Digui?

PILAR: Hola, Maria, soc la Pilar. Com estàs?

MARIA: Oh, molt bé.

PILAR: Et veig molt animada.

MARIA: Sí, noia. La veritat és que estic força animada. Amb les sessions de recuperació cada dia camino millor i la cama ja no em fa gens de mal.

PILAR: Me n'alegro. A veure si per al proper curs ja et tornem a tenir aquí.

MARIA: Segur que sí, ja en tinc moltes ganes. Escolta, ja heu fet l'excursió de final de curs d'aquest any?

PILAR: Sí, avui mateix. Hem arribat ara fa una estona.

MARIA: Ah! Que bé! I a on heu anat al final?

PILAR: Als monestirs de Poblet i de Santes Creus.

MARIA: Mira, l'any passat també volíem anar-hi, però al final vam canviar d'idea. I com ha anat?

PILAR: Oh, en general bé. Hem tingut algun problema, però de poca importància.

MARIA: Què dius ara!? Què ha passat?

PILAR: Res greu, tornant hem hagut de parar perquè una noia, la Helen, s'ha trobat malament. Es veu que el dinar no se li havia posat bé i com que, a més, a l'autocar feia molta calor s'ha marejat.

MARIA: I què heu fet?

PILAR: Hem parat en una àrea de servei, ha pres una mica l'aire, s'ha begut una camamilla i ja s'ha començat a trobar millor.

MARIA: Ah! Me n'alegro.

PILAR: Sí, sort que el conductor era molt amable. La Helen estava molt amoïnada perquè deia que ens havia fet perdre temps i el conductor li ha dit que això era normal, que passava moltes vegades.

MARIA: Quina sort trobar gent tan agradable!